C/2024/6882

28.11.2024

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse

Skovrydning i regnskoven i Amazonas – indvirkningen på klimaforandringer og det globale miljø – konsekvenserne for virksomheder, arbejdstagere og befolkninger

(initiativudtalelse)

(C/2024/6882)

Ordførere: **Josep PUXEU ROCAMORA, Carlos SILVA, John COMER**

Rådgiver	Mercedes BLAZQUEZ GARCIA-IBARROLA (For ordføreren, Gruppe II) Emmanuella DOUSSIS (for ordføreren, Gruppe III) Marta SCARPATO (for Gruppe II)
Plenarforsamlingens beslutning	18.1.2024
Retsgrundlag	Forretningsordenens artikel 52, stk. 2
Kompetence	Sektionen for Eksterne Forbindelser
Vedtaget i sektionen	17.7.2024
Vedtaget på plenarforsamlingen	19.9.2024
Plenarforsamling nr.	590
Resultat af afstemningen (for/imod/hverken for eller imod)	130/0/1

1. Konklusioner og anbefalinger

1.1. Forbindelsen mellem skovrydning i regnskoven i Amazonas og klimaforandringer giver EØSU anledning til bekymring. EØSU mener, at faktorerne bag denne skovrydning bør undersøges med henblik på at udarbejde effektive politikker til modvirkning af klimaforandringerne, samtidig med at prioriteringen af en retfærdig omstilling og menneskerettighederne og de sociale og miljømæssige rettigheder i lokalsamfundene respekteres. Støtte til små landbrugere og oprindelige folk skal være en central del af løsningerne til at beskytte regnskoven i Amazonas og samtidig fremme bæredygtig udvikling og handel.

1.2. Formålet med denne udtalelse er at give et overblik over EØSU's syn på skovrydning og de store konsekvenser, som skovrydning har for klimaforandringerne, biodiversiteten og miljøet, både globalt og i lokalsamfundene, herunder for landbrugere, virksomheder og navnlig oprindelige folk.

1.3. Foranstaltninger til bekæmpelse af skovrydning skal omfatte alle de vigtigste råvarer, som udgør en risiko for skovene. De skal omfatte tiltag på såvel udbuds- som efterspørgselssiden og regulere såvel handel som produktion. Desuden skal de aftales i fællesskab, og for at være effektive skal det ske inden for rammerne af et mangesidet partnerskab, der omfatter både producenter og forbrugere af de relevante råvarer. Gennemførelsen heraf vil kræve aftalte systemer til overvågning, sporbarhed og gennemsigtighed, så alle kan se, hvilke råvarer der har opfyldt de påkrævede standarder, og hvilke der ikke har.

1.4. En styrkelse af samarbejdet med latinamerikanske lande er en geopolitisk, miljømæssig og geoøkonomisk nødvendighed for Den Europæiske Union. Det er nødvendigt at samarbejde med alle lande, som er fælles om at dele Amazonasbiomet, navnlig Brasilien. Andre kritiske biomer med hensyn til biologisk mangfoldighed, bl.a. Chaco, Cerrado og Pantanal, er også i stor fare.

1.5. Undertegnelsen af en strategisk partnerskabsaftale mellem MERCOSUR og EU vil skabe en stabil ramme for fremme af handel og samtidig sikre miljø- og arbejdsmarkedsaspekterne, herunder bekæmpelse af skovrydning. Aftalen skal baseres på den forudsætning, at handel ikke må finde sted på bekostning af miljøet eller arbejdsvilkårene, men skal støtte bæredygtig udvikling. Det skal fremme omfattende integration mellem de to parter, moderne og højtudviklede regionale værdikæder, lavere handelsomkostninger og mindre usikkerhed.

1.6. EØSU kan spille en støttende rolle ved at foreslå tillidsskabende anbefalinger, udpege områder, hvor EU og Brasilien kan samarbejde, og skabe muligheder for synergi. EØSU kan desuden spille en faciliterende rolle ved at skabe en meningsfuld dialog med modparter i latinamerikanske lande og ved at opbygge tillid til, at overgangen til bæredygtig arealanvendelse kan være et skridt i retning af større velstand.

1.7. I sidste ende fungerer EØSU som bindeled mellem EU's institutioner og civilsamfundet. Det organiserede civilsamfund, som er repræsenteret i EØSU, har meningsfuld indflydelse på, hvordan EU samarbejder med landene i Amazonas om at beskytte Amazonasregnskoven og samtidig fremme bæredygtig udvikling, handel og støtte til små landbrugeres og oprindelige samfunds rettigheder.

1.8. Man kan ikke se bort fra de kritiske konsekvenser, som skovrydning har for samfundet, miljøet og erhvervslivet. Brasilien, der er hjemsted for det største reservat i Amazonas, spiller en afgørende rolle for bekæmpelsen af skovrydning med et mål om nul ulovlig skovrydning senest i 2030. Landets nye regering har truffet resolutte foranstaltninger for at sætte miljøspørgsmålet centralt på sin politiske dagsorden. I 2025 vil Belém do Pará være vært for klimatopmødet (COP30).

1.9. EØSU mener, at der bør træffes foranstaltninger under behørig hensyntagen til de latinamerikanske modparters suverænitet samt til gennemsigtighed og kompensation, da bevarelse af tropiske skove er et ansvar, som påhviler alle lande, der alle nyder gavn af de stående skove.

1.10. Foranstaltninger til at nå disse mål kræver et nyt paradigme og mekanismer i forbindelserne mellem EU og Latinamerika baseret på videnskabelig og videnbaseret udveksling. EØSU har efterlyst en hurtig reaktionsmekanisme til at støtte mennesker og civilsamfund, der beskytter skovene i og uden for EU, og til at støtte en retfærdig omstilling til mere bæredygtige muligheder og metoder for disse mennesker. Et stigende antal landbrugere og smålandbrugere samarbejder med lokale, europæiske og internationale modparter om at dokumentere ansvarlige metoder i henhold til certificeringsordninger eller landskabsinitiativer.

1.11. EØSU mener, at den største udfordring for EU's klimadiplomati er at samarbejde med partnerlande om at øge deres klimaambitioner og samtidig støtte de mest sårbare. Klimaforandringerne skal opfattes som både et miljøproblem og et samfundsproblem, der skal findes løsninger på, som tackler en lang række udfordringer, herunder bekæmpelse af fattigdom og ulighed, fødevareusikkerhed, usikker vandforsyning, tab af biodiversitet og sundhedskriser.

1.12. EØSU erkender, at ikke alle lande har den finansielle og teknologiske kapacitet eller de nødvendige kapacitetsopbyggende ressourcer til at gå i gang med klimaomstillingen. EU skal føre an i mobiliseringen af offentlige og private finansielle kilder for at hjælpe partnerlande med at håndtere virkningerne af den europæiske grønne pagt ud fra et økonomisk, miljømæssigt og socialt perspektiv, der bidrager til udformningen af planer for retfærdig omstilling.

2. **Formålet med udtalelsen**

2.1. Formålet med denne udtalelse er at forelægge EØSU's overordnede syn på spørgsmålet om skovrydning i Amazonasregnskoven og sætte fokus på indvirkningen på klimaforandringer, biodiversitet og det globale miljø samt konsekvenserne for landbrug, virksomheder, arbejdstagere og lokalsamfund. Udtalelsen vedrører desuden konsekvenserne af sammenhængen mellem skovrydningen i Amazonasregnskoven og klimaforandringspolitikkerne for de økonomiske og handelsmæssige strømme mellem Den Europæiske Union og MERCOSUR. Den henvender sig primært til de nyvalgte medlemmer af Europa-Parlamentet, den nye Kommission og Rådet.

2.2. EØSU ønsker at indtage en institutionel holdning og give udtryk for, hvordan det organiserede civilsamfund i EU ser på den afgørende rolle, som Amazonasregnskoven, der er hjemsted for lokalsamfund og oprindelige befolkningsgrupper, spiller med hensyn til at beskytte biodiversiteten, mindske og tilpasse sig klimaforandringerne, sikre global fødevareproduktion samt optage og fastholde CO_2. Bevarelse af skovene bidrager til bæredygtighed i landbruget og bevarelse af jordbund og vand. Bekæmpelse af skovrydning bør være i overensstemmelse med de krav om retfærdig omstilling, der er fastsat i Parisaftalen fra 2015 om klimaændringer og den europæiske grønne pagt fra 2019, samt sikre, at oprindelige folk kan udvikle sig i overensstemmelse med ILO-konvention nr. 169 vedrørende oprindelige folk og stammefolk i selvstændige lande.

3. **Generelle bemærkninger**

3.1. Ifølge FAO og ECLAC udgør verdens skovareal 4,06 mia. hektar (ha), som dækker 31 % af klodens landareal og er hjemsted for halvdelen af alle arter. Mere end halvdelen (54 %) findes i blot fem lande, nemlig Rusland, Brasilien (næstmest skovklædt), Canada, USA og Kina. Brasilien er hjemsted for 53,3 % af Sydamerikas skove (497 mio. ha), men har mistet 92,3 mio. ha i de seneste 30 år. (Paraguay (på andenpladsen) har mistet 9,4 mio. ha).

3.2. Mellem 1990 og 2020 faldt skovarealet i Latinamerika og Caribien støt fra 53 % til 46 %, og 138 mio. ha gik tabt (svarende til halvdelen af Argentina). Skovrydning alene tegner sig for 11 % af drivhusgasudledningen. Beskyttelse af jordbunden og dens mineraler er afgørende for landbrug og husdyrbrug samt for menneskers overlevelse. Skovrydning påvirker klimaforandringerne og forårsager ørkendannelse, jorderosion, brande, oversvømmelser, tørke og insektbårne sygdomme. Videnskabelige undersøgelser advarer om, at Amazonas med den nuværende skovrydningshastighed kan blive til savanne inden 2050.

3.3. Landbruget er afhængigt af biodiversitet, og biodiversiteten afhænger af skovene. Mere end 75 % af verdens fødevareafgrøder er afhængige af dyrs bestøvning. Industrisektorerne er afhængige af genetisk diversitet og økosystemtjenester, fordi det er afgørende for produktionen (lægemidler, herunder antimikrobielle lægemidler). Over halvdelen af BNP afhænger af naturen, herunder tre erhvervssektorer (byggeri og anlæg, landbrug samt føde- og drikkevarer).

3.4. Der er stadigt flere tegn på klimaforandringernes konsekvenser for fødevarer og ernæring. En omfattende analyse foretaget af Det Europæiske Miljøagentur dokumenterer konsekvenserne for landbruget og fiskeriet af ændringer i temperatur, nedbør, ekstreme vejrfænomener og variationer i skadedyrs- og sygdomsmønstre, som medvirker til, at husdyrsygdomme spredes yderligere.

3.5. Amazonas udgør med et areal på 7,4 mio. km^2 4,9 % af verdens kontinentale areal, svarende til omkring størrelsen af EU-27 og dækker dele af Bolivia, Brasilien, Colombia, Ecuador, Guyana, Peru, Surinam og Venezuela. Amazonasområdet har den største koncentration af tropiske regnskove i verden (885 mio. ha), hvoraf 60 % findes i Brasilien. Brasilien anses for at være verdens rigeste økosystem med hensyn til biodiversitet. Det anslås, at der bor 28 millioner mennesker i Amazonas, som er hjemsted for mindst 400 oprindelige befolkninger, der taler mere end 300 sprog.

3.6. Satellitbilleder fra projektet til satellitovervågning af lovlig skovrydning i Amazonas (PRODES), som Brasiliens rumforskningsagentur (INPE) står for, viser for perioden 1988-2020 tydeligt, at skovene er blevet erstattet af skovplantager (en stigning på 274 % i perioden 1986-2019), landbrug (160 %) og husdyraktiviteter (græsning) (som har været i tilbagegang siden 2000). Industri til udvinding af olie, gas og kritiske mineraler er også en væsentlig årsag til skovrydning i Amazonas. I 2023 gik 9 064 km^2 skov tabt (et fald på 28,2 % efter fem år med stigning). De brasilianske regioner, der lider mest under skovrydning, er Pará, Amazonas og Mato Grosso. Andre kritiske biomer er også i stor fare, bl.a. Chaco, Pantanal og Cerrado (hvor skovrydningen er steget med 25 % i 2022 og 3 % i 2023).

3.7. Skovrydning har betydelige samfundsmæssige, økonomiske og miljømæssige konsekvenser, og Brasilien spiller traditionelt en hovedrolle i bekæmpelsen af skovrydning og klimaforandringer. På FN's klimakonference i 2023 (COP28) i Dubai blev miljøspørgsmål og beskyttelse af tropiske skove igen et centralt spørgsmål på den brasilianske regerings dagsorden.

3.8. Brasiliens præsident, Luiz Inácio Lula da Silva, og landets miljøminister, miljøaktivisten Marina Silva, bekræftede, at Brasilien er parat til at bekæmpe klimaforandringerne ved at tilpasse sine mål og reducere skovrydning i Amazonas til nul senest i 2030. Det er et storartet momentum, idet COP30, der skal afholdes i Belém do Pará i hjertet af den brasilianske Amazonas-regnskov, vil være en historisk mulighed for at indlede drøftelserne med det nyvalgte Europa-Parlament.

3.9. Præsident Lula bekræfter sit tilsagn om »nul ulovlig skovrydning« i Brasilien senest i 2030 ved hjælp af mekanismer såsom det nyligt bebudede partnerskab med Amazonas-fonden og Floresta+, som vil udbetale 730 mio. BRL (ca. 132 mio. EUR) til kommuner til bekæmpelse af skovrydning og skovbrande i Amazonas. Dette projekt er en del af den brasilianske handlingsplan for forebyggelse af og kontrol med skovrydning i det lovlige Amazonas (PPCDAm), som vil etablere forbindelser med de kommuner, der medvirker mest til skovrydning. 11,6 % af Brasilien er oprindelige befolkningers jord. I løbet af det seneste halvandet år er der blevet kortlagt ti oprindelige territorier. Initiativerne viser en fornyet vilje til at ændre situationen.

3.10. I Brasiliens handlingsplaner for 2023-2027 lægges der vægt på at udvide det område af føderale offentlige skove, som er under koncession, med op til 5 mio. ha senest i 2027, flere menneskelige ressourcer til bekæmpelse af skovrydning samt anvendelse af kunstig intelligens til fjernsporing af miljøkriminalitet. De vigtigste indsatsområder bygger på bæredygtige og økonomiske alternativer, miljøkontrol og -overvågning, territorial planlægning og arealplanlægning samt lovgivningsmæssige og økonomiske foranstaltninger til at dæmme op for skovrydning såsom CO_2-markedet.

3.11. EØSU glæder sig over denne positive udvikling og håber, at landets politik til bekæmpelse af skovrydning vil kunne føre til et positivt resultat under behørig hensyntagen til den nødvendige gennemsigtighed, respekt for suverænitet og kompensation til latinamerikanske modparter i den fælles interesse for at bevare Amazonas. EØSU mener desuden, at bevarelse af skovene ikke bør ses som en hindring for økonomisk vækst og fødevaresikkerhed. De største vanskeligheder består i at forene beskyttelsen af Amazonas samt de oprindelige folks og lokale befolkningsgruppers grundlæggende rettigheder med genoplivning af økonomien, nedbringelse af fattigdom og opnåelse af en retfærdig omstilling, der ikke lader nogen i stikken.

3.12. Regnskoven sikrer et eksistensgrundlag for de mest sårbare befolkningsgrupper. I det større perspektiv er den dog stadig ikke en ressource, der bidrager væsentligt til de nationale økonomier i subregionen, da den repræsenterer under 2 % af BNP, med undtagelse af Brasilien, hvor den repræsenterer omkring 5 % af BNP. I den uformelle økonomi, navnlig i bebyggelser i landdistrikterne og oprindelige befolkningsgruppers bosættelser, spiller regnskoven imidlertid en vigtig rolle som befolkningens primære eksistensgrundlag, idet den sørger for fødevarer, vand, byggematerialer og andre skovprodukter. Omkring 28 mio. mennesker bor og arbejder i dette biom og har brug for stabil og anstændig beskæftigelse af høj kvalitet, som sikrer deres eksistensgrundlag gennem aktiviteter, der tilfører merværdi, lige fra agroøkologi til nye økonomiske aktiviteter forbundet med fremtidens lægemidler, for hvilke bevarelsen af regnskoven er et vigtigt aktiv. Det er nødvendigt at garantere og opretholde rimelige priser og stabil beskæftigelse for at sikre deres eksistensgrundlag.

3.13. Derfor skal der skabes et nyt forhold mellem EU og landene i Amazonasområdet på grundlag af teknisk og videnskabelig viden med henblik på at bekæmpe bivirkningerne af ulovlige aktiviteter i disse skove, bl.a. narkotikahandel, skovhugst og ulovlig minedrift. International finansiel kompensation kan stille midler til rådighed til deltagelsesbaseret forskning, videregående uddannelse baseret på nye teknologier og åbning af rum for dialog mellem EU-beslutningstagere og de lokale grupper, der lider under denne situation. Dialogen mellem EØSU og Brasiliens råd for bæredygtig økonomisk og social udvikling (CEBDS), som for nylig er blevet genoptaget, er et godt udgangspunkt i denne henseende.

3.14. EU's nyligt indførte program Amazonia+ vil i samarbejde med de sydamerikanske lande, der er fælles om dette biom, bygge på regionale initiativer via en mekanisme til inddragelse af lokale befolkningsgrupper, herunder oprindelige folk, i skovforvaltning og grøn omstilling af forsyningskæder. Desuden kan der tilskyndes til at anvende midler fra Global Gateway i kompensationsmekanismerne med lokale befolkningsgrupper for at sikre, at det forbliver rentabelt at bevare skovene. Et eksempel på kombination af fremskridt og skovbevarelse er fonden Tropical Forest Forever Fund.

3.15. EU har længe bidraget til skovrydning ved at forbruge en betydelig del af de dermed forbundne produkter. Efter vedtagelsen af den europæiske grønne pagt fra 2019 og EU's biodiversitetsstrategi for 2030 har EU truffet yderligere foranstaltninger. Ifølge EU-statistik er Europa en af de største importører af råstoffer, der er forbundet med skovrydning, herunder 50 % af verdens kaffe og 60 % af kakao. I konsekvensanalyser blev det anslået, at forbruget af disse produkter alene i EU ville øge skovrydning med ca.
248 000 ha om året frem til 2030. EU har forpligtet sig til at beskytte økosystemerne ved at kontrollere produkter, der er forbundet med skovrydning, ved Unionens grænser.

3.16. Denne foranstaltning omfatter forordningen om skovrydningsfrie produkter med hensyn til markedsføring i EU og eksport fra EU af produkter, der er forbundet med skovrydning og skovforringelse, nemlig palmeolie, soja, tømmer, kakao, kaffe, kvæg og gummi, men denne liste kan blive udvidet. Ved denne forordning oprettes der et trestrenget system til vurdering af lande eller dele deraf i tre risikokategorier. Der indføres en kontrol- og overvågningsmekanisme og der delegeres kontrolbeføjelser til de kompetente myndigheder i medlemsstaterne. Oplysning og beskyttelse af forbrugere bør være væsentlige elementer af disse politikker.

3.17. EU-miljølovgivningens indvirkning på de relevante værdikæder kan være forskelligartet og vanskelig at forudsige, da den afhænger af flere faktorer, nemlig den enkelte værdikædes beredskab, adgang til teknologi eller finansiering, risikoklassificering af de enkelte lande, beslutninger truffet af producenter og erhvervsdrivende, priselasticitet, efterspørgsel fra andre markeder uden for EU osv. Handelsstrømmene kan blive alvorligt påvirket, og råvareeksporten kan blive omdirigeret til hurtigere voksende markeder. Mikrovirksomheder og små virksomheder vil være de mest sårbare på grund af deres vanskeligheder ved at opfylde krav til sporbarhed, miljøkrav og dermed forbundne omkostninger.

3.18. Aftalen mellem EU og MERCOSUR skal baseres på den forudsætning, at handel ikke må finde sted på bekostning af miljøet eller arbejdsvilkår, men skal støtte bæredygtig udvikling. EØSU opfordrer indtrængende til, at denne aftale sikrer en stabil ramme for regulering af reglerne om handelsstrømme, miljøstandarder og arbejdstagerrettigheder. De økonomiske gevinster ved aftalen skal opvejes af de samfunds- og miljømæssige dimensioner. Det skal desuden fremme omfattende integration imellem EU og Latinamerika, udvikling af moderne og teknologisk avancerede regionale værdikæder, lavere handelsomkostninger og mindre usikkerhed. Set fra et geoøkonomisk synspunkt vil EU være den første store handelspartner, der formaliserer en aftale med MERCOSUR. Hverken USA eller Kina har lignende handelsaftaler, og dens geopolitiske, -miljømæssige og -økonomiske betydning bør ikke glemmes.

3.19. Brasilien spiller en afgørende rolle ved vurderingen af situationen med hensyn til skovrydning, navnlig i den brasilianske Amazonasregnskov. En ratificering af aftalen kan sikre bæredygtig udvikling samt en stabil og pålidelig lovramme for håndhævelse af miljølovgivning, navnlig med hensyn til bekæmpelse af skovrydning. Samtidig bør den sikre, at civilsamfundets legitime krav opfyldes, og at sårbare aktørers menneskerettigheder og sociale og arbejdsmarkedsrelaterede rettigheder sikres i overensstemmelse med de mekanismer, der er fastsat i Den Internationale Arbejdsorganisations centrale konventioner, navnlig dem, der vedrører anstændigt arbejde. Den er samtidig en mulighed for samarbejde om overførsel af viden, teknologisk samarbejde og større innovation for latinamerikanske og europæiske virksomheder.

4. **Særlige bemærkninger**

4.1. EØSU har tidligere udtrykt bekymring over de økonomiske og sociale konsekvenser af gennemførelsen af den europæiske grønne pagt og EU's politik for skovrydning i særdeleshed. Samtidig vil fattigdomsbekæmpelse, tilvejebringelse og fremme af muligheder for at få adgang til et anstændigt og værdigt eksistensgrundlag, herunder kvalitetsjob, og investeringer i udvikling af landdistrikter have en direkte indvirkning på skovrydning. EØSU har endvidere anerkendt, at skovenes kulturelle betydning skal tages i betragtning i forbindelse med reduktion af skovrydning, navnlig for lokalsamfundene i landdistrikter og skovområder.

4.2. I udtalelsen om Minimering af risikoen for skovrydning og skovforringelse i forbindelse med produkter, der markedsføres i EU, fremhævede EØSU betydningen af samarbejde med producentlande med henblik på at støtte EU i håndteringen af de grundlæggende årsager til skovrydning.

4.3. EØSU har efterlyst en hurtig reaktionsmekanisme til at støtte mennesker og civilsamfund, der beskytter skovene i og uden for EU. Langt størstedelen af landbrugere og smålandbrugere benytter ikke ulovlige metoder og deltager ikke i skovrydning. Et stigende antal landbrugere og smålandbrugere samarbejder med lokale, europæiske og internationale modparter om at dokumentere ansvarlige metoder i henhold til certificeringsordninger eller landskabsinitiativer. EU skal samarbejde med producentlande for at støtte en retfærdig omstilling til mere bæredygtige muligheder og metoder for disse mennesker. Kommissionen skal hurtigst muligt sørge for klare retningslinjer for at løse de problemer, der er forbundet med uregelmæssigheder i gennemførelsen af forordningen om skovrydning i EU.

4.4. I udtalelsen om Den Europæiske Unions klimadiplomati anførte EØSU desuden, at den største udfordring for EU's klimadiplomati er at samarbejde med partnerlande om at øge deres klimaambitioner og samtidig støtte de mest sårbare. EØSU bekræftede også, at det går ind for en helhedsorienteret tilgang. Udvalget betragter ikke klimaforandringer udelukkende som et miljøproblem, der kræver tekniske eller adfærdsmæssige løsninger, men også som et socialt problem, hvor løsningerne også må omfatte økonomiske, politiske, kulturelle og institutionelle ændringer. Nogle af disse løsninger kan ændre samfundet på måder, der tager hånd om mange forskellige udfordringer forbundet med klimaforandringer og robustgørelse, herunder bekæmpelse af fattigdom og ulighed, fødevareusikkerhed, usikker vandforsyning, tab af biodiversitet og sundhedskriser. Samtidig kan løsninger på disse udfordringer bidrage til modvirkning af og tilpasning til klimaforandringer. Klimadiplomati bør derfor være en integreret del af en overordnet strategi, der ligger i forlængelse af EU's tilsagn om at opfylde FN's verdensmål for bæredygtig udvikling.

4.5. EØSU erkender, at det ikke er alle lande, som har den finansielle og teknologiske kapacitet eller de nødvendige kapacitetsopbyggende ressourcer til at gå i gang med en klimaomstilling. For at forbedre kapaciteten og færdighederne støtter EØSU aftaler mellem universiteter, som fremmer rene teknologier og udvikling af karrierer forbundet med bl.a. fornuftige anvendelse af skovene. EU bør stå i spidsen for og tilvejebringe infrastruktur, finansiering og forvaltning ved at mobilisere offentlige og private finansielle kilder til at bistå partnerlande med at håndtere virkningerne af den europæiske grønne pagt, fremme deres økonomiske diversificering, udforme planer for en retfærdig omstilling og støtte tilpasnings- og risikostyringsprojekter for at forebygge og mindske risici for klimasårbarhed.

4.6. Senest har EU iværksat Global Gateway, som er et initiativ, der skal sikre investeringer for 300 mia. EUR i perioden 2021-2027. Global Gateway tager hånd om centrale globale udfordringer gennem regionalt og bilateralt samarbejde. Prioriterede partnerskaber med Latinamerika og navnlig Brasilien har til formål at bekæmpe klimaforandringer, fremme energiomstillingen og den digitale omstilling samt beskytte skovene. Latinamerika har det næststørste Global Gateway-budget, og det er afgørende at vide, hvor stor en procentdel der vil blive afsat til projekter for og med inddragelse af civilsamfundet. Bilaterale samarbejdsprojekter (Amazonia+, Horisont Europa, EUROsociAL+, EUROCLIMA+, Green Al Invest osv.) vil bidrage til at tackle uligheder og opnå retfærdig omstilling til mere bæredygtige muligheder.

4.7. EU står fast på at afbøde virkningerne af gennemførelsen af de seneste miljøbestemmelser via regionalt samarbejde. Derfor har EU lanceret instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde – et globalt Europa for perioden 2021-2027. Dette instrument har et samlet budget på 79 mia. EUR og en række værktøjer, der skal sætte EU i stand til at mobilisere sine investeringer, navnlig Den Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling Plus (EFSD+).

Bruxelles, den 19. september 2024.

Oliver RÖPKE
Formand for
Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg